Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 24 (706) * joi 11 iunie 1959 * 8 pagini 30 bani

ANIVERSARE

In zorii zilei de 12 iunie 1949 trenurile care plecau din București spre toate colțurile țării duceau cu ele o mare bucurie pentru pionieri și școlari: gazeta lor pionierească.

Prin grija partidului pentru copiii patriei, pentru formarea lor ca oameni de nădejde ai societății socialiste, apăruse o gazetă numai a lor, a copiilor. O gazetă în care să se scrie despre ei, despre activitatea lor, care să-i ajute să se pregătească temeinic in lupta neobosită și plină de abnegație pentru construirea socialismului în patria noastră.

Așa s-a născut în ziua de 12 iunie 1949, gazeta „Pionierul" — organ al C.C. al U.T.M. care avea să devină la 26 martie 1953 „Scînteia pionierului".

S-au scurs de atunci 10 ani bogați în evenimente și în fapte... Astăzi, cînd după un deceniu de rodnică activitate privim la drumul parcurs de gazetă, putem spune că ea s-a străduit să-și îndeplinească cu cinste misiunea încredințată de partid.

Mereu în mijlocul vostru „Scînteia pionierului" v-a adus cuvîntul partidului, chemările și îndemnurile sale, v-a îndrumat în munca de învățătură, v-a fost un sfătuitor bun în preajma examenelor și în toată activitatea voastră pionierească. Ea v-a călăuzit pașii în alegerea profesiunii, v-a mobilizat la acțiunile patriotice și de folos obștesc. In paginile ei ați găsit materiale din domeniile cele mai variate ale vieții, v-ați informat despre munca și lupta părinților și fraților voștri mai mari pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii. Gazeta v-a ajutat să cunoașteți mai bine viața din ce în ce mai fericită a pionierilor sovietici și a copiilor din celelalte țări de democrație populară, precum și viața grea, plină de mizerie a copiilor oamenilor muncii din țările capitaliste și coloniale. Ați găsit în ea numeroase povestiri și versuri scrise cu dragoste pentru voi de către scriitori și poeți ai țării noastre, informații, vești științifice, culturale și sportive.

In jurul gazetei s-au strîns, de-a lungul celor 10 ani, mii de prieteni apropiați, corespondenți ai săi care și-au trimis la redacție gîndurile și povestea faptelor lor pionierești, unele mai frumoase decît altele. Multe dintre ele au văzut și lumina tiparului...

Acum la ce-a de-a 10-a aniversare a „Scînteii pionierului" să ne îndreptăm încă odată gîndurile pline de recunoștință către Partidul Muncitoresc Romîn prin a cărui grijă și atenție „Scînteia pionierului" a devenit un sfătuitor și un prieten din ce în ce mai bun al vostru.

„Scînteia pionierului" la începutul unui nou deceniu de activitate vă asigură că se va strădui și pe mai departe să ducă la bun sfîrșit sarcinile care-i stau în față, și vă va ajuta mai bine în pregătirea voastră de-a deveni constructori de nădejde ai socialismului și comunismului în patria noastră.

10 ani

Trecură anii — zece — de atunci
de cind, pornind spre zarea cea albastră,
ne-ai adunat în juru-ți — încă prunci,
chemîndu-ne la drum,
„Scînteia" noastră...
Cu ochii spre lumină îndreptați,
pe calea minunată ca-n poveste,
noi ne-am simțit, alăturea, ca frați.
Erau departe zilele aceste...
Adeseori, un licurici fugar,
o floare mîndră, ne-au răpit privirea.
Am rîs sub cerul primăverii, clar,
și cît ni-i azi de plină
amintirea...
Dar tu o-nvățătură ne-ai mai dat,
văzînd ce drag ni-i cîntecul și pomul,
iar tîlcul ei nicicînd nu l-am uitat —
Știm : mai presus de toate,
este OMUL...
Și înc-o-nvățătură ai mai pus —
să ne-nsoțească pururi răsăritul :
în luptă, decît toate — mai presus
și-n fruntea tuturora —
e Partidul !
Cum să uităm măreţul adevăr —
ce ne-mpresoară faptele, ființa,
precum zvîcnește fructu-n flori
de măr
și-n flamurile roșii — biruința!
Dar calea noastră nu sfîrșește-aici : —
cu fiecare pas e tot mai mare.
Tu vei rămîne-n lumea celor mici —
noi vom primi
„Scînteia" URMĂTOARE...
Și-oricît de nefiresc îți s-ar părea —
că vrem să fim uniți — în tot momentul,
mult timp,
iubind tovărășia ta,
noi nu ne-om întrerupe abonamentul.

GHEORGHE SCRIPCA

Tuturor, succes la examene!

15 iunie 1959... Ziua aceasta nu e trecută cu roșu în calendar. Cu toate acestea e lucru știut că vă veți scula mai devreme, că veți îmbrăca hainele cele mai bune, iar cravatele roșii vor fi proaspăt călcate. E sărbătoarea examenelor!

Ultima etapă de școală ați străbătut-o cu bine, învățînd cu temei și ajutîndu-vă tovărășește ca niciunul să nu rămînă în urmă. A fost un adevărat marș al pregătirilor pentru examene, în care ați pășit strîns uniți, pînă la capăt. Și iată, veți da asalt fortăreței examenelor! Bătălia aceasta e de-un fel deosebit: profesorii examinatori vă vor întîmpina surizînd, vor fi și flori, multe, multe flori, iar voi nu veți avea decît să dovediți că sînteți stăpîni pe cunoștințele căpătate în școală.

Acum se va vedea rodul muncii voastre de-a lungul unui an încheiat de școală. Rodul acesta e așteptat de toți cu încredere și cu bucurie. Rezultate din cele mai bune așteaptă să obțineți învățătorii și profesorii voștri dragi; ele vor fi pentru ei răsplata binemeritată a străduniei lor de a vă ajuta să pătrundeți tainele tuturor științelor. Partidul, părinții voștri și întregul popor, care nădăjduiesc să vă vadă luminați și puternici, cu un rost în viață, așteaptă acum să constate că n-a fost zadarnică grija ce-au avut-o ca să vă asigure cele mai bune condiții pentru a putea învăța — școli luminoase și cărți, burse, internate și atîtea alte înlesniri. Iar instructorii voștri, prieteni și sfătuitori apropiați, așteaptă de la voi să țineți sus, neștirbită, onoarea unității de pionieri, a detașamentelor din care faceți parte. Așadar, sărbătoarea examenelor nu e numai o sărbătoare a voastră!

Unii dintre voi, cei dintr-a IV-a, dau primul examen din viață. Emoția e mare. Dar gîndiți-vă cum va fi după examene! Toți vor constata cît de mari ați crescut. Firește, veți fi într-a V-a, veți învăța lucruri noi, neînchipuit de interesante și veți avea la fiecare obiect cîte un profesor!...

Voi, cei dintr-a VII-a, dați acum pentru a doua oară examen. El însă, are pentru voi o semnificație deosebită: dincolo de acest examen veți păși, pe drumurile alese, în viață. Incă mai demult v-ați pus întrebarea: „Ce să fiu?" Acum veți porni hotărîți să deveniți oțelari sau mineri, strungari sau mecanici, tractoriști, textiliști, chimiști și zootehniști, maeștri ai recoltelor bogate și constructori. Fabricile și uzinele, șantierele și ogoarele mănoase ale patriei vă așteaptă!

15 iunie 1959 — sărbătoarea examenelor! Pășiți înainte, cu încredere în forțele voastre.

Prietena voastră „Scînteia pionierului" vă dorește tuturor succes cît mai deplin la examene!

Din viața pionierească

Pionierii și școlarii, alături de frații lor mai mari, contribuie cu însuflețire la acțiunile menite să ducă la traducerea în viață a Hotărîrilor Plenarei a VI-a a C. C. al U. T. M.

Pe „urmele“ fierului vechi

De curînd, noi, pionierii din clasele mici, am fost să vizităm Uzina metalurgică „Tehnometal“ din Bucureștii Noi. Tovarășul Stanciu, președintele comitetului sindical ne-a condus prin atelierele mari și luminoase, prin diferitele secții, dîndu-ne la fiecare pas explicații. Ne-a arătat strungurile și multe alte mașini romînești. Am văzut și mașini uriașe.

Cu prilejul acestei vizite, muncitorii ne-au întrebat cum stăm cu fierul vechi. In unitatea noastră toți pionierii au participat la acțiunea de strîngere a fierului vechi — mari și mici, fără deosebire. Așa se face că am reușit să strîngem 20.000 kg de fier vechi, în loc de 7.000 kg cît plănuiserăm noi la început! Tovarășii s-au bucurat cînd au aflat cît am strîns.

— Deci și voi, pionierii, ați contribuit la făurirea unor asemenea mașini ca cele pe care vi le-am arătat! ne-a spus tovarășul Stanciu.

Știm bine acum pe ce drum a pornit fierul vechi strîns de noi!

MARGARITA POPA
cl. a IV-a
Școala de 7 ani nr. 176,
București

Dăm o mînă de ajutor colectivei

Gospodăria noastră colectivă a luat ființă în 1956. Pe zi ce trece ea devine din ce în ce mai bogată, din ce în ce mai înfloritoare. La aceasta și noi pionierii dăm o mînă de ajutor. Așa, bunăoară, nu de mult pionierii din clasa noastră, sub îndrumarea tovarășului brigadier al gospodăriei, au ajutat cu multă însuflețire la smulgerea pălămidei și a altor buruieni din lan. Numai în opt ore de muncă am plivit 9 ha de grîu. Acum lanul gospodăriei noastre colective va crește mai frumos și rodul lui va fi mai bogat.

PETRILA V. COSTICA
cl. a IV-a
Suhuleț, comuna Tansa, raionul Negrești, regiunea Iași

Ca să îngrijești de iepurii pe care-i crește unitatea de pionieri de la Școala medie din Fetești-gară, raionul Fetești, trebuie să îndeplinești o condiție însemnată: aceea de-a avea cel puțin nota 7 la științele naturale.

Prima sarcină pionierească

Dragă redacție,

Sînt în clasa a III-a C și am devenit de curînd pionieră. Prima mea sarcină de organizație a fost aceea de a participa alături de toți pionierii la „Ziua strîngerii maculaturii“ pe unitate. Eu am adus în această zi 10 kg. Pionierii unității noastre au strîns în această zi 300 kg.

Salut voios de pionier,
DOINA AMARIȚEI,
unit. de pionieri nr. 9, Iași

Buni gospodari

Curtea școlii noastre a devenit o adevărată gospodărie zootehnică. Intr-un coiț, ridicată pe doi stîlpi, se află hulubăria. Deocamdată nu avem decît nouă porumbei. Dar în curînd vor fi mulți pentru că porumbițele clocesc. Sperăm ca pînă la toamnă să avem peste 30!

De-ați vedea cum s-au obișnuit cu noi, cum se „joacă“ și ei, o dată cu noi, în recreații, cum au și ei „preferințe“!... „Moțatului“ — așa i-am dat numele unui porumbel — îi place să mănînce numai din palma lui Duma. „Gruu gruu“, strigă Duma și porumbelul i se așază pe umăr.

In mica noastră gospodărie creștem și iepuri, mai ales din cei de rasa „Uriaș belgian“ și „Hermelin rusesc“.

Cei mai mulți dintre noi însă îngrijim de puii de găină. Acum avem două cloște — fiecare cu cîte 19 pui, iar mîine-poimîine trebuie să scoată pui și-a treia cloșcă. Berejnic Maria, Covaci Silvia și Smetana Ion sînt dintre cei mai pricepuți la creșterea puilor. Le pisează grăunțe, le dau iarbă proaspătă și le schimbă cu regularitate apa. Pentru organizarea micuței noastre gospodării, cel mai greu ne-a fost la construirea cotețelor. Ne-au ajutat însă tîmplarii și lăcătușii noștri din cercul mîinilor îndemînatice, îndrumați de către tovarășii profesori. Acum totul e gata, și păsările noastre se simt foarte bine.

MARIA PAULIȘ
Școala de 7 ani Copăcele, raionul Caransebeș, regiunea Timișoara

Pentru cei care nu dau examen

Clasele a II-a și a III-a au terminat de curînd și recapitularea materiei. Iar clasele a V-a și a VI-a, peste o zi, două, vor ajunge de asemenea la capătul unui an de învățătură. Veți așeza, așadar, cărțile și caietele pe poliță... Pentru voi cei care nu dați examene începe acum o perioadă deosebită de activitate.

Vi se deschid acum posibilități noi de a lega cunoștințele dobîndite în cursul anului școlar de munca practică, de a vă dovedi și în afara clasei priceperea și destoinicia.

Care sînt aceste posibilități? Cei din clasa a II-a și a III-a veți avea activitate timp de trei ore pe zi. Dar cîte nu se pot face chiar și în numai 3 ore! In apropierea școlii se află un monument istoric: voi îl puteți îngriji. Parcurile pot deveni mai frumoase datorită miinilor voastre harnice. Dar școala voastră nu trebuie să îmbrace și ea un veșmînt mai sărbătoresc cu prilejul închiderii anului școlar? Apoi mai e lotul școlar. Și la G.A.C. sau G.A.S. va fi nevoie de o mînă de ajutor... Tot în aceste zile care au rămas pînă la vacanță, veți mai putea organiza excursii la cîmp sau în pădure (cu acest prilej nu veți uita să adunați și plante medicinale!), excursii pentru cunoașterea împrejurimilor, vizite în întreprinderi și la muzee. Nici jocul în aer liber nu trebuie neglijat!

Pentru cei din clasele a V-a și a VI-a s-a prevăzut ca această perioadă, 15—26 iunie, să fie dedicată practicii în producție și în atelierele școlare. Intreprinderi productive, unități agricole, șantiere de construcții, S.M.T., etc., vă vor primi cu dragă inimă ca să faceți practică. Atelierele școlare, acolo unde ele există, vor fi pentru voi o uzină, deși bineînțeles, o uzină în miniatură. Ca în orice uzină, însă, va trebui să vă întregiți priceperea de-a îmbina istețimea minții cu îndemînarea. Acolo unde nu sînt asemenea condiții pentru practică, se vor găsi fără îndoială alte locuri de muncă. Bunăoară, veți putea ajuta la confecționarea de material didactic, veți lucra pe loturile școlare, veți porni acțiuni de întreținere a drumurilor, de îngrijire a pomilor, izlazurilor, veți continua cu mai mult spor acțiunile de strîngere a fierului vechi, a maculaturii, a plantelor medicinale, veți ajuta G.A.S...

Important e ca pionierii să fie printre cei dintîi în toate acțiunile pe care școala le pornește în această perioadă, să fie pildă de disciplină și hărnicie. Ei trebuie să ia atitudinea hotărîtă împotriva celor care-și irosesc timpul de muncă în zadar și a celor care se cam feresc de munca fizică.

Perioada aceasta pînă la vacanță, oferă un cîmp larg pentru desfășurarea unei activități pionierești intense la detașamentele claselor a II-a, a III-a, a V-a, și a VI-a. Trebuie doar ca activul pionieresc să se pună în mișcare și să ajute la organizarea unor acțiuni vii, interesante, de care să se bucure toți.

Cronica acțiunilor pionierești

Tovarăș nedespărțit, „Scînteia pionierului“ a oglindit în paginile sale modestele dar grăitoarele înfăptuiri ale pionierilor și școlarilor din patria noastră.

6 IULIE 1950

Gazeta consemnează cuvîntul hotărît al pionierilor din Dobrodești, Craiova, Stoicești-Olt, Frățești-Vîlcea, Caracal și-al altora de a nu lăsa să se piardă nici un spic din comoara de grîne a patriei. Lor li se alătură pionierii din Ardudău-Satu Mare, cei din comuna Pisica-Tulcea. „SPIC CU SPIC PATRIEI SNOP“. Această hotărîre devine mai apoi chemarea la care an de an pionierii din întreaga țară au răspuns dînd patriei sute de mii de kilograme de boabe de aur. Cîteva cifre numai din vara anului trecut: 50.000 de pionieri din regiunea Craiova au adunat peste 99.000 kg boabe de grîu; 18.321 kg boabe au strîns cei din regiunea Constanța, 8.500 kg cei din regiunea Pitești și 6.129 cei din regiunea Oradea. Astăzi a devenit o tradiție pionierească ca în fiecare an, în timpul secerișului, pionierii să fie alături de frații lor mai mari, de părinții lor, la strîngerea recoltelor.

5 OCTOMBRIE 1950

„Pionierii și elevii Școlii nr. 16 din Orașul Stalin, vă cheamă să porniți la înfrumusețarea Republicii noastre populare prin plantarea de pomi“, *sună îndemnul adresat, prin paginile gazetei pionierilor și școlarilor din întreaga țară.*

„SĂ INFRUMUSEȚAM ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE“ răspund pionierii din Făget care au și pornit să sădească pomi în curtea gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin“.

Altă știre anunță: „Noi, pionierii din comuna Breaza, am hotărît ca pe dealul Gurgii pe o suprafață de 8 ha de pămînt care din cauza pîraielor ce vin de la munte se surpă mereu, să plantăm puieți de brad care să oprească pămîntul în loc“. *Acțiuni asemănătoare pornesc pionierii din Craiova, din Capitală și alți pionieri din numeroase orașe și sate ale patriei.*

10 MAI 1951

„In cinstea aniversării partidului a fost turnată șarja pionierilor. Muncitorii și pionierii reșițeni își strîng mîna“.

Inceputul făcut de pionierii din Reșița a fost urmat de pionierii din întreaga țară. Numai cei din Galați au strîns în cinstea celei de a 30-a aniversări a partidului, 50.000 kg de fier vechi. Această acțiune, devenită de asemenea tradiție a organizației de pionieri, a adus patriei sute de mii de kilograme de fier vechi, atît de prețios industriei noastre socialiste.

28 IUNIE 1951

„SA NE CUNOAȘTEM ȚINUTUL NATAL“ este chemarea pionierilor unității nr. 1 din Hunedoara. Au pornit atunci în cercetarea ținutului natal, pionierii din toate colțurile țării, cutreierînd poteci de munte, mergînd pe firul apelor și întinsul ogoarelor, sorbind frumusețile patriei, cunoscîndu-i bogățiile.

An de an cercetarea ținutului natal a făcut ca sute de mii de pionieri să cunoască trecutul de luptă al poporului nostru, al partidului, să-și iubească cu înflăcărare patria.

24 APRILIE 1952

Incepe „CONCURSUL MICILOR NATURALIȘTI“. Pionierii din Broșteni, raionul Costești, se înscriu în primele rînduri. „Toți cei 210 pionieri și școlari ai școlii noastre vor participa la „Concursul micilor naturaliști“ și vor lucra cei 1.500 m² din jurul școlii“.

Firave dar pline de entuziasm au fost începuturile, pentru ca în anul 1956—1957, micii naturaliști să cuprindă în rîndurile lor 500.000 de pionieri.

17 APRILIE 1958

Cîteva cifre de la consfătuirea pe țară a micilor naturaliști sînt grăitoare: „In vara trecută numai pionierii și școlarii din regiunea Pitești au predat 2.000 kg gogoși de viermi de mătase. In anul 1956—1957 utemiștii, pionierii și școlarii au plantat 2.200.000 arbori și 800.000 pomi fructiferi. Iar în ceea ce privește strîngerea spicelor numai utemiștii, pionierii și școlarii din regiunea Constanța au adunat în vara anului 1957 o cantitate de 200.000 kg de spice.

MAI 1953

Gazeta consemnează pregătirile pionierilor pentru întîmpinarea celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la București. CONCURSUL MIINILOR INDEMINATICE organizat cu acest prilej a ales cele mai frumoase daruri pentru oaspeții de peste hotare. Astăzi pionierii din țara noastră pregătesc cu aceeași dragoste daruri pentru cel de-al VII-lea Festival al Tineretului și Studenților care va avea loc la Viena.

8 MAI 1958

Pionierii cinstesc cum se cuvine amintirea trecutului de luptă al poporului. Gazeta oglindește acest lucru. „Peste drum de Școala de 7 ani nr. 11 din București se înalță monumentul eroului sovietic. Ingrijirea acestui monument a devenit o tradiție a unității de pionieri din această școală“. *Ca și ei, pionierii din Orașul Stalin, Alba Iulia, Oradea și multe alte orașe ale țării au răspuns chemării Comitetului Central al U.T.M. Ei au luat sub îngrijire monumente ce amintesc de vitejia celor care și-au dat viața pentru ca azi să trăim o viață liberă și fericită.*

★

...Entuziasmul și elanul pionieresc au întovărășit toate aceste acțiuni devenite astăzi tradiții dragi, urmate de copiii patriei noastre.

Mulțumim din inimă partidului

— Mai vreau o carte...

— Am terminat de citit nuvelele, îmi dați altă carte?...

— Mi-a plăcut mult „Povestea unui om adevărat“, aș mai vrea ceva scris de scriitorul Boris Polevoi, aveți?

Și zilnic zeci și sute de cititori, care nu au mai mult de 13-14 ani cer noi și noi cărți din bibliotecile pentru copii. Cerințelor tot mai mari ale copiilor, Editura Tineretului le răspunde editînd numeroase volume de cărți interesante și atrăgătoare.

Numai în anul 1958 au apărut 115 titluri de cărți noi pentru copii, în 3.203.525 exemplare. Făcînd totalul cărților apărute în ultimii zece ani, în literatura pentru copii, numărul lor se ridică la 1.681 titluri de cărți noi în 31.307.303 exemplare.

Aceste cifre ne vorbesc despre grija partidului nostru pentru creșterea și educarea copiilor într-un spirit nou, comunist.

UNA DIN CELE 107

O alee străjuită de pomi înalți și boschete de trandafiri duce spre clădirea mare, albă, cu linii armonioase — una din cele 107 palate și case ale pionierilor din țară, casa pionierilor din Buzău. Aici, vin zilnic sute de pionieri să-și dezvolte aptitudinile, să-și îmbogățească cunoștințele sub îndrumarea atentă a profesorilor.

Am găsit cercurile în plină activitate. De un singur lucru se plîngeau copiii: că prea repede trece timpul! Și cîte nu sînt de învățat sau de meșterit... E greu de redat în puține cuvinte tot ce învață pionierii în ceasurile petrecute în cercurile de aici. Iată, bunăoară, m-am oprit în fața unei oglinzi a activității lor: expoziția mîinilor îndemînatice. Am admirat acolo o moară de vînt și macheta unei gospodării agricole colective lucrate de pionierii Gruiu Vasile și Nae Alexandru, frumoasele cusături cu motive naționale ale pionierei Vărzaru Coca — școlăriță în clasa a III-a — și ale Mariei Grigore, dintr-a IV-a, păpușa lucrată de pionierele Stanciu Florica și Dragnea Rodica...

Priveam încîntată curtea cînd, de undeva, din apropiere, se auzi șuieratul scurt al unei locomotive.

— Veniți repede! Pleacă trenulețul!

Un trenuleț al pionierilor! Era aproape plin. Ne-am ocupat locurile și peste puțin, din biroul de mișcare al stației în miniatură, apăru șeful stației — pionierul Cîmpeanu Dumitru din clasa a V-a a Școlii de 7 ani nr. 8. Încă un semnal și trenulețul porni în cursă. Pe fereastra vagonului am văzut colțul viu al cercului de științe naturale. Cei 16 iepurași stăteau cuminți în cămăruțele lor.

— Uite-l pe Rici și pe Negruș, arătă un pionier spre doi iepuri.

— Cea de colo e Fluturaș, are opt iepurași, iar cealaltă e Bruna, ea are numai trei. Îi îngrijesc pionierele Ionescu Maria și Boghițoi Viorica...

Din goana trenului, am admirat livada cu pomi, loturile micilor naturaliști cu cereale, legume și plante decorative, apoi am trecut pe lîngă stadionul pionierilor și pe nesimțite am ajuns din nou în stație...

Acestea, notați, sînt doar numai cîteva aspecte din acest colț al voioșiei pe care partidul l-a dăruit pionierilor!

LIDIA VIȘAN

A DOUA CASĂ...

La internatul Școlii medii din Balș, regiunea Craiova, Enache Marin a venit anul acesta. E pionier în clasa a V-a A; celelalte clase le-a făcut în satul lui, Cîmpeni. Cînd a fost vorba să plece de-acasă, lui Mihai nu i-a prea venit la îndemînă. Să învețe, voia el, da nu să și plece din sat...

„Pe vremea mea trebuia să merg cîte zece kilometri pînă la școală, i-a spus tatăl lui. Cînd erau nămeții mari sau ger de crăpau pietrele, nici nu mă duceam, că n-aveam cu ce mă îmbrăca. Barem biata maică-ta, știi bine, nici n-a învățat atunci carte. Și tu mai stai la gînduri!..“.

Marin s-a dus la Balș. La internat a găsit mulți pionieri veniți din alte comune. A găsit-o și pe Ștefănescu Floarea din Baldovinești, l-a găsit și pe Lăcraru Sebastian și pe Popescu Ion...

— Să vii des la mine, mamă, îi spusese Marin mamei sale.

O dată sau chiar de două ori pe săptămînă, mama lui Marin venea să-l vadă. „S-o simți singur, săracul“, își zicea dînsa.

Temere de prisos, pentru că Marin se împrietenise demult cu pionierii din internat și cei din cameră. Cînd venise, la început, îi dăduseră patul care au crezut ei că-i mai bun, iar cînd li se părea că-i trist, nu-l lăsau, începeau felurite discuții.

— Nu te mai obosi, mamă, să vii așa des la mine! i-a spus într-una din zile Marin mamei sale. Am mulți prieteni. E bine la internat, ca acasă... e a doua mea casă!

I *„Un... doi, un-doi... Așa, copii, ca să creșteți mari și puternici!“... Părinții, muncitori la Fabrica de Confecții „Gh. Gheorghiu-Dej“, își pot vedea de lucru fără grijă: la cămin, copiii lor sînt pe mîini bune.*

În acest domeniu, al grijii pentru cei mici, ne putem măsura chiar și cu S.U.A. — cea mai bogată țară capitalistă, cu o populație de zece ori mai mare decît a țării noastre: la noi, în orașe și sate funcționează 7000 de grădinițe iar numărul locurilor la creșe a ajuns în 1958 la 12.737 (față de 295 cîte erau în 1938); în S.U.A., numai 24.000 de copii sînt îngrijiți în așezăminte de acest fel.

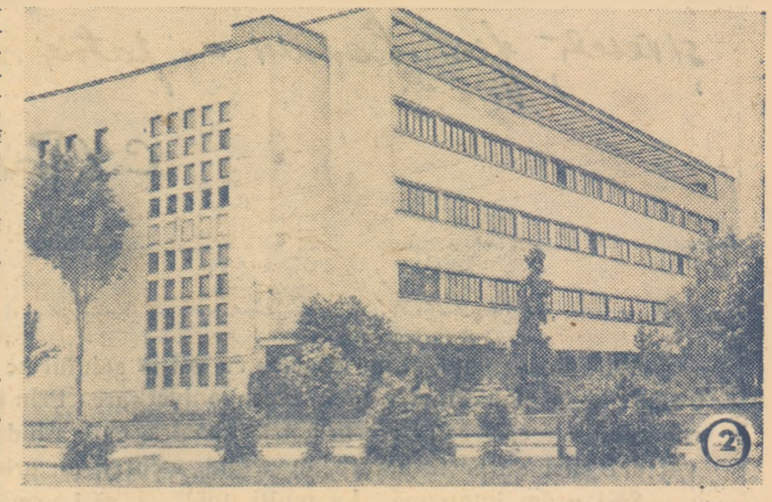
II *Un uriaș edificiu, luminos, curat cum e lacrima, modern... E Institutul clinic de pediatrie „Emilia Irza“ — spital pentru copii. O mărturie vie a grijii neprecupețite a puterii populare pentru viața și sănătatea copiilor.*

Azi, de zece ori mai mulți medici de copii, decît în anul 1938, păzesc surisul copilăriei voastre însorite.

III *Statisticile din anii pe care voi nu i-ați apucat, arătau că în 1932—1933, în școli, abia dacă putea ajunge jumătate din numărul copiilor de vîrstă școlară!...*

În acest an școlar, pentru prima oară, copiii din Călugăreni au învățat în noua lor școală, pe care o vedeți în fotografie. Și cei din Podoleni, raionul Buhuși s-au mutat în școală nouă. Și cei din Ceacova, regiunea Timișoara... Peste 2000 de școli noi au fost construite în ultimii ani pe întinsul patriei!

Un fecior de ceferist se pregătește de drum...

Într-una din zilele trecute tovarășul Constantinescu, electrician la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie“ a venit de la lucru plin de voie bună. Faptul nu putea trece neobservat. Copiii l-au înconjurat gălăgioși.

— Ia domoliți-vă puțin ca să putem sta de vorbă — le spuse. După cîte știu, toți patru ați învățat bine anul acesta. Ionică însă îmi pare că s-a străduit mai mult. De aceea...

Scoase din buzunar o hîrtie împăturită cu grijă în două și i-o întinse lui Ionică.

— S-o duci la școală și s-o aduci semnată.

De făcînd-o, ochii băiatului se luminară. Era fișa de plecare în tabără!

A doua zi diriginta clasei a V-a A aruncă o privire de-a lungul rubricilor din catalog, în dreptul numelui Constantinescu Ion. Cu fiecare trimestru a urcat mai sus — în primul trimestru se mai vede și cîte o notă de 5, de 6, în celelalte însă numai 7 și 8, ba chiar și note de 9 și 10 în ultimul trimestru.

— Așadar, după o muncă spornică, o odihnă binemeritată — a spus diriginta semnîndu-i fișa.

La fel a făcut și instructoarea superioară, pentru că Ionică e președintele destoinic al unei grupe de pionieri.

Acum nu-i rămîne decît să-și pregătească bagajul!

...Nu de mult, în ziarele mari a apărut o micuță și simplă știre. Glăsuia despre aceea că vreo 5.000 de copii ai ceferiștilor își vor petrece și în vara aceasta vacanța în tabere și colonii special amenajate pentru ei, la munte și la mare. La Bușteni, bunăoară, va fi tabăra copiilor de ceferiști din cadrul Direcției Regionale C.F.R.-București. Altele vor fi la Păușa și la Ghimeș, la Vasile Roaită, la Telega și Cheia, în locuri din cele mai pitorești.

Dar asemenea tabere mai pregătesc sute și sute de alte întreprinderi și instituții! Așa că Ionică e doar unul din cei 5.000 de copii ai ceferiștilor și unul din sutele de mii de copii ai oamenilor muncii care, prin grija părintească a partidului, vor petrece zilele vesele ale vacanței în tabere însorite.

C. VIRGIL

LA A 10-A ANIVERSARE A „SCÎNTEII PIONIERULUI", AU CUVÎNTUL PRIETENII ŞI CITITORII GAZETEI!

Urez Gazetei „Scînteia pionierului" ani mulţi şi rodnică activitate iar Vouă cititorilor ei să creşteţi voinici şi veseli, fii harnici ai patriei noastre socialiste.

C. I. Parhon

Mă adresez vouă şi mă asociez cu voi in salutul pe care-l adresăm astăzi gazetei voastre „Scinteia pionierului", la a zecea aniversare. Prin ea aţi cunoscut multe din întîmplările minunate care se petrec în patria noastră, ea v-a îndrumat şi v-a ajutat în activitate, ea v-a dat ştiri de peste hotare, devenind, treptat, un prieten nedespărţit.

Să-i urăm împreună „La mulţi ani!" şi să-i urmăm îndemnurile.

Nina Cassian

Пионерская правда

Vă felicităm din toată inima pe dv. şi pe cititorii dv. cu ocazia aniversării a 10 ani de la apariţia gazetei. Fie ca scînteile pionierești să zboare prin ţară şi pe viitor, ca un roi vesel, arătîndu-le copiilor drumul către fapte mari şi bune.

Fie ca ele să-i mobilizeze pe pionieri în ajutorul părinţilor lor care construiesc socialismul.

„Pionierscaia Pravda"
gazeta pionierilor sovietici

Die Trommel

Dragi pionieri ai Republicii Populare Romîne,

Trenuri şi avioane poartă sute de scrisori din Republica Democrată Germană spre Romînia şi din Romînia spre R. D. Germană. Aceste scrisori dovedesc trainica prietenie ce-i leagă pe pionierii ţărilor noastre.

Eforturile noastre comune în lupta pentru pace şi pentru victoria socialismului în ţările noastre ne leagă peste graniţe, apropiind cele mai mari distanţe.

Şi, aşa precum pionierii republicii noastre au în gazeta lor un bun sfătuitor, tot la fel „Scînteia pionierului" vă este un bun prieten şi preţios ajutor în activităţile voastre pionierești.

Voi serbaţi acum cea de a zecea aniversare a iubitei voastre gazete. Cu acest prilej, vă transmitem, în numele tuturor pionierilor din R.D.G., cele mai călduroase salutări şi urări de noi succese, atît vouă cît şi gazetei voastre dragi!

Redacţia „Die Trommel"

Септемвриче

Scumpă gazetă „Scinteia pionierului",

Astăzi se sărbătoreşte cea de-a zecea aniversare a ta...

Bucuria ta e şi a mea, scumpă soră şi tovarăşă!

Pe noi ne leagă o prietenie trainică!

Iţi urez din toată inima ca, şi pe viitor, să aprinzi în inimile fraţilor pionieri romîni devotamentul pentru patrie şi partid, dragostea pentru muncă, ştiinţă, pace.

Toamna aceasta împlinesc şi eu zece ani...

Te invit în paginile mele cu povestiri, cîntece, poezii.

Prietena ta „Septembrice",
gazeta pionierilor bulgari

Pionýrské noviny

Dragi prieteni, băieţi şi fetiţe, noi am aflat că au trecut deja zece ani de la apariţia gazetei voastre, „Scînteia pionierului", sfătuitorul şi ajutorul vostru. Vă dorim multe succese. Cu ocazia acestei aniversări vă dorim ca şi în viitor gazeta voastră să vă fie un prieten drag şi bun.

Cititorii şi corespondenţii gazetei „Pionyrske Noviny"-Praga.

Muncitori tipografi care ajut

Eu sînt linotipist de peste 20 de ani. Şi în tot acest timp am cules sute şi mii de quadraţi (quadrat-măsură tipografică) de materiale pentru nenumărate ziare. Deseori lucrez şi pentru gazeta voastră „Scînteia pionierului". Astfel eu am prilejul să mă bucur — cu un ceas mai devreme decît voi — de acţiunile voastre frumoase, de faptele voastre pionierești prin care daţi o mînă de ajutor părinţilor, gospodăriilor agricole colective sau de stat, şcolilor în care învăţaţi şi oriunde este nevoie de voi, de mîinile voastre pricepute şi harnice.

La a 10-a aniversare a gazetei voastre eu vă urez tuturor multă, multă sănătate şi să învăţaţi cît mai bine.

Linotipist
DUMITRU BUTALIU

In 1950 am fost instructoare de pionieri. Nu vă mai spun că această muncă cu pionierii mi-a plăcut foarte mult. Apoi... am urmat şcoala specială de poligrafie unde am învăţat meseria de foto zincograf. Aproape toate fotografiile, titlurile desenate, desenele care apar în paginile gazetei voastre trec prin mîinile mele. Şi ori de cîte ori lucrez la fotografii care înfăţişează munca şi activitatea voastră, la portrete ale pionierilor şi şcolarilor fruntaşi la învăţătură mă bucur din toată inima pentru voi, pentru viaţa voastră nouă.

foto-zincograf
FLORICA CRISTO

Corespondenți FRUNTAȘI

Primele vești din comuna Buzescu, raionul Alexandria, regiunea București le-am primit de la Grasu Petre și aceasta, prin mai 1957. De atunci a trecut mult timp și Petrică a rămas un bun prieten al gazetei. El ne-a scris peste 35 de scrisori. Și a îndemnat și pe alți pionieri să ne scrie. Astăzi în comuna Buzescu avem un cerc de corespondenți care numără 45 de pionieri.

Brumă Eugen a devenit prietenul și corespondentul „Scînteii pionierului", la începutul anului 1958. Vești din satul natal, Capul Codrului, raionul Gura Humorului, regiunea Suceava, planuri de vacanță, iată primele scrisori ale lui Eugen. Acum Eugen a terminat clasa a VII-a și vrea să-și aleagă un drum în viață. Problema o va rezolva, de aceasta sîntem siguri, important e faptul că îi place să muncească, să fie folositor patriei noastre socialiste.

Iat-o și pe Scorțeanu Emanuela. Ea locuiește în București str. Olga Bancic nr. 14. E o pasionată rebusistă. Prietena noastră ne-a povestit și despre felul cum se pregătește detașamentul ei pentru examene, ce planuri au pentru... vacanță.

Dragă redacție,

Cu prilejul împlinirii a zece ani de la apariția primului număr, Clubul corespondenților din Școala medie mixtă „Frații Buzești" din Craiova, îți aduce un călduros salut! În cei zece ani de la apariție noi am găsit în paginile tale acțiuni frumoase, pe care le-am pus în practică. Articolele publicate ne-au făcut cunoștință cu realizările regimului democrat-popular, ale științei și tehnicii, cu experiența pionierilor sovietici. Dorim să aflăm și pe viitor în paginile ei multe inițiative frumoase, poezii și reportaje. Cu ocazia celor zece ani de activitate, urăm ziarului nostru drag noi succese și mult spor în educarea pionierilor în spiritul dragostei față de partid, patrie și popor.

„Clubul corespondenților"
Școala medie mixtă
„Frații Buzești"
Craiova

Dragi copii,

Aniversarea gazetei voastre dragi este și sărbătoarea fetiței mele, Radu Lucia, care este pionieră și elevă la școala medie mixtă „Mihai Viteazul".

De multe ori cînd mă întorc de la uzină, Lucica mă cheamă să-mi arate cîte ceva în paginile gazetei voastre, care împlinește acum zece ani de la apariție. An de an „Scînteia pionierului" ne-a fost oaspete în casă, tovarășă în clipele libere.

Vă doresc cu acest prilej, dragi copii, să creșteți mari și puternici, să minuiți cu vrednicie strungul sau mistria, să fiți mîndria uzinelor ce vă așteaptă să le pășiți pragul. Intr-acolo să vă călăuzească pașii, mereu, prietena voastră nedespărțită „Scînteia pionierului".

VASILE RADU
lăcătuș-mentor la
Uzinele „Klement
Gottwald" București

Salut, dragă redacție!

Salut, dragă redacție! Am crescut o dată cu tine și acum sînt „băiat mare". Din paginile tale am învățat să iubesc munca. Am ajuns muncitor electrician, și cînd lucram în producție am căutat să fiu totdeauna în primele rînduri, și chiar la panoul fruntașilor. Astăzi sînt militar. Mă străduiesc să fiu fruntaș în pregătirea militară și politică, veghez la hotarele patriei noastre scumpe. Iți doresc, drag ziar, ca prin materialele tale să ajuți noii pionieri în alegerea meseriei, în educarea lor, așa cum m-ai ajutat și pe mine.

soldat PAVEL NICOLAE

Urări de viață lungă!

In activitatea mea de instructor superior de pionieri, „Scînteia pionierului" mi-a fost un ajutor și un îndrumător prețios. „Scînteia pionierului" se bucură de multă dragoste și simpatie în rîndul pionierilor și școlarilor, care așteaptă cu nerăbdare apariția fiecărui număr ca pe un sfătuitor și un prieten adevărat. La noi în școală sînt clase întregi unde nu găsești copil care să nu fie abonat la „Scînteia pionierului"...

Acum, cu prilejul aniversării a zece ani de apariție a gazetei, transmit redacției în numele pionierilor și instructorilor de pionieri de la Școala medie „Dimitrie Cantemir" cele mai calde urări de viață lungă și multe mulțumiri pentru ajutorul prețios pe care ni l-a dat în munca noastră.

Instructor superior
de pionieri
GHEORGHE MARINESCU
Șc. medie nr. 11
„Dimitrie Cantemir"
București

Visuri care se împlinesc

Am cunoscut-o de curînd pe utemista Năstase Gheorghița. E o fată vioaie, înaltă, purtînd pe cap două cozi mari. Gheorghița învață în anul IV la Institutul politehnic din București, Facultatea de chimie industrială, unde este o studentă fruntașă, avînd și bursă republicană. Pe Gheorghița am găsit-o acasă; se pregătea pentru examene.

— De la „Scînteia pionierului"?

— Da...

— Poftiți... Ce mult timp a trecut de cînd eram pionieră... Cîte amintiri! Cine poate să uite oare anii pionieriei...

Și, încet, Gheorghița a scos o cutie de carton. Aici își păstra cravata roșie, insigna de pionier, primele scrisori de la prietenii din tabără și... „Pionierul" nr. 28 din 8 iunie 1950 — numărul în care s-a scris și despre ea. Ne-am uitat împreună. Din paginile gazetei ne privea o fetiță cu codițe și funde mari. Am citit: „Intotdeauna pioniera Năstase Gheorghița de la Școala elementară „16 Februarie" din București și-a pregătit bine lecțiile. In catalogul clasei a V-a în dreptul numelui ei se înșiruiesc numai note de 10".

— Ca și acum, după cîte am auzit...

— Mă străduiesc, îmi răspunde Gheorghița timid. Și apoi, se înflăcărează ea, trebuie să învăț foarte bine, altfel... Știți, la Combinatul de la Săvinești vor fi repartizați în producție numai cei mai buni studenți din an, și n-aș vrea să rămîn în urmă!

Da, Săvinești, Hidrocentrala „V.I. Lenin", Laminorul de la Roman și alte întreprinderi ale industriei noastre socialiste, iată unde muncesc acum mulți dintre foștii pionieri.

GETA COSTIN

Vechi cunoștințe

Tractoristul Alexandru Bunoaică

...Părinții lui Bunoaică Alexandru și-au trăit copilăria în vremurile cînd nici măcar de lumina învățăturii nu s-au putut bucura. Iată de ce fiul lor, pionier în clasa a III-a la Școala de 7 ani din comuna Slobozia Mîndra, raionul Tr. Măgurele, s-a hotărît să-i ajute să învețe carte...

Despre aceasta se povestea într-unul din articolele care au apărut în paginile ziarului nostru cu aproape zece ani în urmă. Azi, venim să întregim cele cunoscute, pentru că l-am întîlnit iar pe fostul pionier.

Ce drumuri a bătut el de-aunci și ce-a devenit? Inainte de toate a învățat. Alexandru a fost un elev bun, fruntaș și în activitatea pionierească. De aceea, în școala în care a primit cravata de pionier, a fost confirmat și utemist. Cele mai frumoase amintiri ale lui sînt legate de zilele petrecute la școala din comună. Nu-i vorbă, că lucruri frumoase și interesante a învățat el și la școala de mecanici agricoli din Roșiori unde a urmat după cele 7 clase elementare. Acolo, a învățat de la profesori și maiștri cum să lucreze pămîntul, cum să conducă tractorul. A învățat să fie un bun utemist și un mecanic priceput.

Anii au trecut... Băiatul scund și timid care venise la școala din Roșiori, devenise un tractorist bun și un om hotărît. Cînd a terminat școala, s-a gîndit că a sosit momentul să arate și el ce poate. Să muncească, să mulțumească prin muncă partidului, care i-a deschis calea spre o profesie atît de frumoasă și i-a asigurat cele mai bune condiții pentru însușirea ei. S-a gîndit să meargă să lucreze la gospodăria agricolă colectivă din comuna lui, din Slobozia Mîndra. Și după cum îi era obiceiul, gîndul i-a devenit faptă. A venit în gospodărie, unde era toată familia lui, să lucreze alături de colectiviști.

— Sînt foarte bucuros că lucrez în gospodăria agricolă colectivă „1907", spune el. Este o cinste pentru mine să fiu alături de colectiviștii aceștia harnici, care au reușit să facă din gospodăria noastră o gospodărie milionară.

Oamenii l-au primit cu încredere și nu s-au înșelat. Tînărul este un tehnician bun, aplică în muncă toate cunoștințele căpătate la școală. Se străduiește să fie mereu printre primii; doar nu degeaba l-au ales tinerii din gospodărie secretar al organizației U.T.M. la brigada de maiștri...

Peste puțin timp, la gospodăria agricolă „1907" vor sosi tractoare noi, tractoarele gospodăriei. Cu siguranță că pe unul din ele va fi tînărul tractorist Bunoaică Alexandru căci...

— Ce poate fi mai frumos decît să fii tractorist, spune el, să ari ogoarele întinse, cu brazdă dreaptă și adîncă, să vezi cam pe locurile lucrate de tine se ridică lanuri nesfîrșite de grîu!

ILEANA BRADU

...a scoaterea gazetei voastre

Eram de vîrsta voastră cînd am intrat să muncesc în tipografie. Acasă eram guri destule de hrănit și viața era grea. Părinții mei abia au reușit să mă poarte la școală pînă în clasa a IV-a. Așa era în trecut.

Sînt 40 de ani de cînd lucrez ca tipograf. De cîțiva ani paginez gazeta voastră „Scînteia pionierului". Am și eu patru copii din care trei au fost pionieri și știu cu cîtă plăcere priviți voi o gazetă frumos făcută. De aceea, noi, paginatorii ne folosim de toată experiența și pricEperea pentru ca gazeta voastră să fie cît mai frumoasă, cît mai atrăgătoare.

Paginator
NICOLAE IONESCU

La rotativa Combinatului Poligrafic „Casa Scînteii" se tipăresc nenumărate ziare. Deși e sora mai mică a celorlalte ziare, gazeta voastră cere totuși multă muncă. Aceasta pentru că ea apare în două culori și fiecare număr trebuie să fie curat, cu toate literele clare, cu fotografiile bine imprimate. Pentru aceasta noi stăm la fiecare număr cu grijă, timp îndelungat, pînă potrivim bine gazeta. Sîntem însă bucuroși atunci cînd în scrisorile voastre ne spuneți că vă place mult gazeta, cînd mulțumiți partidului pentru grija ce o are pentru voi. Acum se instalează o nouă rotativă, specială, pentru gazeta voastră. Cu ea vă vom tipări „Scînteia pionierului" încă și mai frumos.

Maistru de schimb
ION CONSTANTINESCU

„Noi urmăm cu credință partidul ne-nfrînt,
Făurim socialismul pe-al țării pămînt"

28 iunie 1949 In pagina I, la loc de cinste, sub titlul „Au luat ființă primele gospodării agricole colective" în „Pionierul" se putea citi: „Ziarele au adus o veste mare: în cinci sate din țara noastră s-au înființat gospodării agricole colective. Adică mai mulți țărani săraci și mijlocași și-au unit pămînturile îmbucătățile, cu rodul nespornic, într-o singură și mare gospodărie a tuturor. Cîte un mănunchi de țărani muncitori din fiecare sat au hotărît să o rupă cu sărăcia."

1 noiemb. 1958 „Sectorul socialist al agriculturii cuprindea 15.723 de gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri, cu peste 1.760.000 de familii. Sectorul socialist în agricultură reprezintă peste 55% din suprafața agricolă a țării". (Din expunerea făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958.)

Crește zi de zi belșugul în casele țăranilor muncitori. In satele patriei noastre se înalță tot mai multe școli, dispensare, cămine culturale. Astăzi, țăranii muncitori duc o viață nouă, tot mai înfloritoare.

1951 *O știre din 23 August:* „Pe zi ce trece se înalță tot mai mult furnalul nr. 5 de la Combinatul Siderurgic din Hunedoara" *(„Pionierul"—23 August 1951).*

1959 *Furnalul nr. 5, cel mai mare furnal din țară, gigantul cu inima de flăcări, a intrat de mult în funcțiune. Rîuri de oțel au clocotit și clocotesc în „căldarea" lui prometeică, plămădind pîinea tractoarelor și a locomotivelor.*

Producția de oțel a acestui grandios furnal, ce parcă atinge cerul cu fruntea, este egală cu cea a întregii Romînii burghezo-moșierești pe anul 1938!

Grandioasă este astăzi cetatea oțelului. Alături de siluetele enorme ale furnalelor a apărut de curînd vestitul bluming de la Hunedoara, agregat enorm, în a cărui suprafață se pot include 25 de blocuri cu cîte 38 de apartamente fiecare!

Zi și noapte ard focurile furnalelor. „Cît mai mult oțel!" — aceasta este lozinca harnicilor siderurgiști, care s-au angajat să dea patriei 60.000 tone de oțel Martin peste plan. Ei luptă ca producția siderurgică a țării să crească anul acesta la 1.300.000 tone de oțel, așa cum prevede plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958.

NOI ȘI NOI CONSTRUCȚII SE RIDICĂ...

Termocentrala „Ovidiu II"

...„Pe locul unde se construiește uzina termică de la Ovidiu, se ridica pînă acum cîteva luni un deal uriaș, stîncos, ros de vînturi și ploi. Dar pe muncitori nu i-a speriat nici mărimea și nici tăria lui. Slujindu-se de tîrnăcoape, de ciocane pneumatice și de dinamită, muncitorii veniți pe șantier au început să sfărîme zeci de mii de metri cubi de piatră din bătrînul deal. Pe locul netezit s-a început construcția uzinei!" **(„Pionierul", 18-I-1951).**

„Duminică 3 august, la ora 20,34 primul grup producător de energie electrică al Termocentralei Ovidiu II — cea mai modernă uzină termoelectrică din țară — a început să producă energie electrică. Astfel în cinstea proiectului de Constituție și a zilei de 23 August, la distanță de numai cîteva zile, două mari construcții ale planului de electrificare — Termocentrala „Gh. Gheorghiu Dej"-Doicești și Termocentrala Ovidiu II — au început să dea curent". **(„Pionierul", 31-VIII-1952).**

Laminorul de la Roman

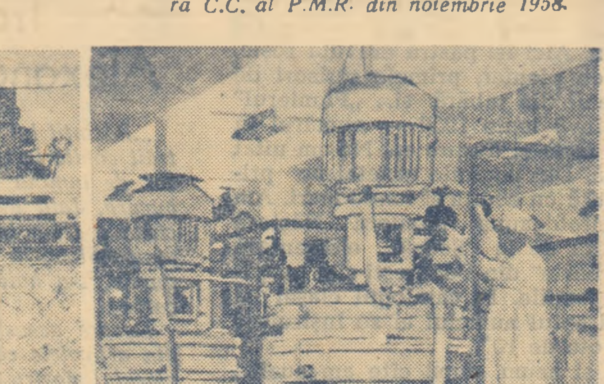
...„Laminorul nostru nu are nimic comun cu cei mici, totuși în iunie veți scrie poate ce am făcut în cinstea... Zilei copilului.

— Dar... de ce tocmai atunci?

— Atunci va produce întreprinderea noastră prima țeavă". **(„Scînteia pionierului", 2-II-1957).**

..., — Cei din brigada lui Neacșu, o dată laminoriști! ne spune însuflețit lăcătușul Gheorghe Vasilache. 640 de țevi au dat deunăzi! Cel mai înalt record atins de o brigadă, de cînd există fabrica de țevi din Roman". **(„Scînteia pionierului", 5-III-1959).**

„In urmă cu vreo opt-nouă ani, miraculosul medicament numit penicilină era aproape o raritate. Cu timpul, penicilina de import a început să se găsească mai des și mai ieftin. Dar o realizare importantă a fost construirea la Iași a primei noastre fabrici de penicilină". („Scînteia pionierului" 2 februarie 1957)

Astăzi, penicilina romînească s-a dovedit a fi de o foarte bună calitate, ceea ce face să fie prețuită în multe țări de peste hotare, în care o exportăm.

Hidrocentrala de la Bicaz

1951... O fotografie simplă, înfățișînd o porțiune din firul albastru al Bistriței, curgînd netulburată printre stîncile munților: „Aici va fi stăvilită Bistrița!... Aici se va construi barajul hidrocentralei «V. I. Lenin» de la Bicaz". Așa suna explicația la fotografia apărută la 4 ianuarie 1951 în „Pionierul".

Intr-adevăr, foarte curînd, peisajul acesta avea să se schimbe. Liniștea munților a fost spartă într-o zi de bubuitul biruitor al exploziilor de dinamită ce scurmau în pîntecul muntelui: constructorii începeau marea operă, împlinindu-se astfel cuvîntul partidului care hotărîse ca la Bicaz să se înalțe o grandioasă hidrocentrală.

Astăzi, la gura tunelului tăiat în piatra munților pe o distanță de aproape 5 km lungime, se înalță măreața centrală electrică — mîndrie a întregului popor. La finele anului viitor, hidrocentrala va intra în funcțiune!

ÎNFLORESC ORAȘELE PATRIEI!

Orașele patriei noastre devin pe zi ce trece tot mai înfloritoare. Nenumărate sînt edificiile care s-au înălțat în anii regimului democrat popular, înviorînd viața vechilor așezări sau dînd naștere unor noi orașe. Insăși capitala țării își schimbă mereu înfățișarea.

„Bucureștiul, capitala iubită a patriei noastre de care se leagă însemnate momente din lupta poporului pentru libertate, va deveni un oraș frumos, modern, oraș al erei socialiste" („Pionierul", 20 noiembrie 1952).

Pe atunci erau numai în machetă grandioasele construcții care azi înfrumusețează capitala: „Casa Scînteii", Teatrul de operă și balet, Stadionul „23 August" și altele.

In fotografia de alături: Teatrul de operă și balet, cu coloanele sale monumentale, își primește spectatorii în lumina feerică a policandrelor.

11 ani de la actul naţionalizării

(1948 — 1959)

Astăzi se împlinesc 11 ani de cînd clasa muncitoare condusă de partid a înfăptuit măreţul act al naţionalizării principalelor mijloace de producţie — fabrici, uzine, mine etc.

Acest eveniment a avut o uriaşă însemnătate pentru oamenii muncii din ţara noastră. Actul revoluţionar al naţionalizării înscrie o pagină nouă în istoria ţării: clasa muncitoare se eliberează pentru totdeauna de exploatarea capitaliştilor, miinile murdare ale capitaliştilor autohtoni şi străini care atita amar de vreme s-au înfruptat din bogăţiile nenumărate ale ţării au fost înlăturate, poporul muncitor a fost repus în drepturile sale!

După naţionalizare, un mare avînt a cuprins masele de oameni ai muncii. Ei au pornit să făurească, aşa cum ii călăuzeşte partidul o puternică industrie necesară construcţiei socialismului. După 11 iunie 1948 (actul revoluţionar al naţionalizării) noi fabrici şi uzine au prins să se ridice pe tot întinsul patriei noastre. Nici întreprinderile vechi n-au rămas aşa ca înainte. Multe din ele s-au transformat adăugindu-li-se noi construcţii, fiind înzestrate astăzi, în cea mai mare parte, cu utilaj modern.

Astăzi ţara noastră are o industrie în plină dezvoltare. Fabricăm tractoare, autocamioane, utilaj petrolifer, echipament electric etc., produse, care duc faima fabricilor noastre şi peste hotare. Cine se gîndea înainte că la noi în ţară s-ar putea fabrica astfel de produse industriale! In Romînia burghezo-moşierească astfel de produse erau cumpărate de la capitaliştii străini cu bani foarte mulţi.

Ţara noastră în unsprezece ani de la naţionalizare, a progresat tot mai mult. Făcînd bilanţul acestor ani, faptele dovedesc înflorirea economiei noastre naţionale. Nivelul de trai material şi cultural al maselor de oameni ai muncii, creşte an de an. Oamenii muncii din ţara noastră, adevăraţi stăpîni ai fabricilor şi uzinelor, muncesc cu drag pentru construirea socialismului în ţara noastră, pentru ca ea să devină mai înfloritoare şi mai puternică.

Comsomoliştii de la uzina de ceasuri din Celeabinsk au primit cu bucurie chemarea de a se intensifica lupta pentru economii. Tinerii muncitori de aci au realizat într-un timp scurt o economie de 300.000 de ruble!
...Şi comsomolista Nina Ledneva, strungar de precizie, se află printre cei din frunte.

Pe scena festivalului „Cînt pacea"

Inchipuiţi-vă scena unui festival muzical internaţional al corurilor de copii. Ca pe un mic continent, se înfrăţesc în cîntec copiii din şase ţări, cei mai tineri ambasadori ai coexistenţei paşnice. La o asemenea întîlnire a participat şi Corul de copii al Radio-Televiziunii Romîne, la sfîrşitul lunii mai.

Oraşul gazdă, Weimar (Republica Democrată Germană) — păstrează cu deosebire amintirea a trei dintre cele mai remarcabile figuri ale culturii universale: Goethe, Schiller, Liszt. La intersecţii, săgeţile indicatoare te orientează spre localităţile din apropiere: Dresda, Buchenwald, Erfurt... oraşe care păstrează — din păcate — cu deosebire amintirea ororilor fascismului, muzica şi poezia strecurîndu-se tînguitoare printre scheletele clădirilor arse. Asta este tot ce-a putut inspira războiul.

Nu e greu de priceput, aşadar, semnificaţia întîlnirii micilor prieteni ai cîntecului din şase ţări.

Festivalul muzical s-a deschis printr-un concert festiv, retransmis în întregime, a doua zi, de toate posturile de radio din Republica Democrată Germană — concert la care au participat toate formaţiile. Concertul s-a desfăşurat într-una din sălile castelului Wartburg, din Eisenach.

Delegaţia ţării noastre s-a bucurat cu deosebire de atenţia şi simpatia gazdelor. După succesul obţinut în marea sală de concert (presa şi radioul au adus elogii dirijorilor Th. Carţiş, Elena Vicică şi pianistului Al. Şumski), pionierii din Corul de copii al Radio-Televiziunii Romîne au devenit prietenii apropiaţi ai copiilor germani, membrii ai organizaţiei de pionieri „Ernst Thälmann". Copiii noştri şi-au făcut nenumăraţi prieteni şi printre copiii cehi, bulgari, polonezi.

Doi cîte doi, într-un şir nesfîrşit, copiii din ţara noastră se îndreptau zilnic spre locurile unde erau aşteptaţi. La sosire, îi număram: doi, patru, şase... douăzeci... patruzeci... şaizeci şi... doi! De ce sînt mai mulţi? Două pioniere din Weimar erau întotdeauna nedespărţitele noastre călăuze.

Carneţelele de însemnări ale copiilor romîni, veritabile documente reportericeşti, păstrează — exprimată în fraze uneori poate stîngace — amintirea zilelor petrecute în Republica Democrată Germană. Răsfoiţi însemnările pionierilor Angela Iurcenco, Erica Premer, Florin Enăceanu, Luminiţa Oprescu şi vă veţi convinge.

Dar ceea ce trebuie scris — scris în cartea de aur a prieteniei dintre toţi copiii lumii — este dorinţa de pace a copiilor care şi-au jurat prietenie veşnică la Weimar, dorinţa de a se reîntîlni şi în viitor, cînd cîntecele lor — muzica şi poezia — să învăluie construcţiile semeţe ale viitorului, pe care nici o bombă să nu le mai clintească din loc.

MARIN TRAIAN

Kakinuma

În sala imensă, înecată în fum de tutun, vacarmul miilor de glasuri se potoli ca prin farmec. Numai pentru o clipă. Apoi izbucniră strigăte, răsunară aplauze, în timp ce reflectoarele învăluiau în păienjenişul lor argintiu făptura firavă care, strînsă în halatul vişiniu, urca grăbită ringul. Curînd apăru un al doilea omuleţ, dar pe el nu-l scăldară luminile, nici o voce nu-l aclamă. Mulţimea aceea înebunită venise numai pentru „Tigru", băiatul în halat vişiniu. Venise să privească cum pumnii lui micuţi lovesc ca nişte ciocane în adversar, pînă ce acesta se prăbuşeşte neînsufleţit la podea. Aşa se întîmplase de nenumărate ori pînă atunci, aşa trebuia să se întîmple şi azi. „Tigrul" este doară de neînvins!

De fapt „Tigrul" se numeşte Kakinuma. Numele de familie nu i-l ştie nimeni şi nici nu interesează. Kakinuma este un băieţel care abia a împlinit 13 ani. El este însă campionul boxerilor pitici din Tokio şi pînă acum n-a cunoscut înfrîngerea.

Dar drumul pînă la cucerirea titlului suprem nu a fost de loc uşor. El a trebuit să facă şi face zilnic antrenamente istovitoare, este nevoit să asculte fără murmur ordinele celor ce-l plătesc, să lupte în orice condiţii cu orice adversar. Copilandrului acestuia i s-a interzis să înveţe carte. Nici nu are timp pentru aşa ceva. El nu cunoaşte bucuria hîrjoanei cu cei de o vîrstă, n-a trăit vraja copilăriei. El nu a rîs niciodată fiindcă loviturile primite în cursul meciurilor i-au schimonosit gura. Nici să plîngă nu poate fiindcă un campion n-are voie să verse lacrimi...

Cu toate acestea, băieţaşul acesta analfabet şi cu trupul neîmplinit, se poate socoti fericit. Căci în loc să-l fi ajuns soarta miilor de copii japonezi vînduţi ca sclavi de părinţii ce nu-i pot hrăni, el are o meserie pe care i-o rîvnesc mulţi. Are haine frumoase şi ca să se sature nu scormoneşte lăzile cu gunoi. Despre el scriu ziarele din Japonia şi din alte ţări capitaliste, mai ales din S.U.A. Probabil că-şi poate chiar ajuta părinţii şi fraţii.

Este foarte adevărat că într-o zi „Tigrul" se va prăbuşi sub „directa" unuia mai puternic sau mai norocos decît el. Este sigur că sănătatea îi va fi ruinată cînd viaţa abia începe. El, Kakinuma, nu ştie însă aceste lucruri şi nimeni nu i le spune. Fiindcă de pe urma fiecărui meci se îmbogăţesc rechinii sportului din Japonia, — ţară pe care actualul guvern a înhămat-o la carul aţîţătorilor la război şi unde se încearcă educarea tineretului în spiritul urii şi dezlănţuirii celor mai josnice simţăminte.

M. R.

NOTE DE CĂLĂTORIE (V)

PRIMĂVARA PE ŢĂRMUL BALTICII

Şantierul naval „Neptun"

Ghidul îşi deapănă povestea, în timp ce poarta grea de fier a primei hale se dă într-o parte uruind.

Deşi în hală e un zgomot caracteristic şantierelor navale — vocea ghidului se aude destul de bine.

„Şantierul a fost înfiinţat în anul 1850. Aici s-a construit în 1860 primul vapor din Germania, care spre deosebire de celelalte vase construite pînă atunci, avea armatura exterioară şi elicea din fier.

Şantierul cunoaşte o dezvoltare mai largă pe măsură ce anii trec. In 1870 se construiesc noi hale — unele se mai văd şi acum. Viaţa muncitorilor este însă tot mai grea din cauza exploatării crunte la care erau supuşi, ceea ce face ca în anul 1900 să se declanşeze o grevă uriaşă. Muncitorii cereau salarii mai mari. Speriaţi, patronii au satisfăcut revendicările acestora. A fost un succes de mare însemnătate", încheie ghidul.

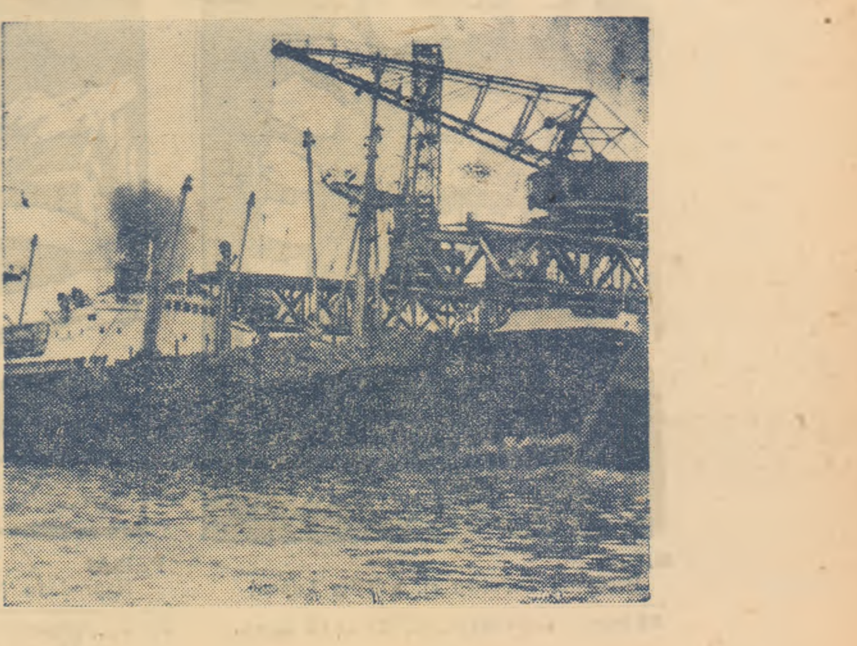
Trecem dintr-o hală în alta şi admirăm măiestria constructorilor de nave.

Tabla groasă de 16 milimetri pare în mîinile lor pricepute o foiţă obişnuită de cositor. Străbătînd toate sectoarele în care se lucrează diverse părţi ale vasului, ajungi la locul de lansare a vaselor, unde este de altfel şi locul unde se fac ansamblarea şi lucrările interioare. Aici ne oprim în faţa unui vas de 7.000 de tone. Ghidul îmi spune că acest vas va face legătura cu Suedia şi că în el pot intra 16 trenuri întregi şi 800 de pasageri.

Privesc la furnicarul de oameni care se agită pe vas pentru a pune la punct lucrările de finisaj. Mi se spune că trebuie terminat cît mai repede întrucît la 20 iulie 1959 trebuie să participe la Săptămîna Mării Baltice.

Cînd ne îndreptăm spre şcoala profesională a şantierului ghidul îmi arată locul de unde a fost lansat vaporul construit din fier vechi, strîns de pionieri şi care a primit numele de „Ernst Thälmann". Despre acest vapor aţi aflat prin gazeta noastră şi voi!

Şcoala profesională. O clădire primitoare în care timp de 3 ani învaţă zi de zi cei care s-au hotărît să devină constructori de nave. Trec prin sălile de clasă care seamănă cu mici amfiteatre, admir clubul, atelierele, cantina — şi înţeleg că numai puterea clasei muncitoare poate asigura asemenea condiţii de învăţătură fiilor săi. La poarta şantierului mă despart de prietenul meu cu un sentiment de regret. Insigna pe care i-o prind în piept îl face să-mi strîngă mîna cu putere. Da, era o strîngere de mînă prietenească pe care nu o voi uita. Exprima în ea o unitate care nu se va zdruncina niciodată!

C. MIHAI

În jurul focului de tabără

URARE
LA CEA DE-A X-A ANIVERSARE A „SCÎNTEII PIONIERULUI"

Acum, cînd zece ani s-au strîns
În paginile tale,
Cînd mulți poeți, în vesel ritm,
Iți prind în foi petale,

Noi, cititorii, pionieri,
Cu dragoste frățească,
Ii spunem azi gazetei dragi:
„Mulți ani să ne trăiască !"

De noi alături tu ai fost
Mereu, gazetă dragă,
Și ne-ai purtat prin slova ta,
Cu gîndu-n lumea-ntreagă !

Despre cravata roșie, tu
Ne-ai spus în vii cuvinte,
Si patria ne-ai învățat
Să ne-o iubim fierbinte !

La carte tu ne-ai îndemnat
Cu pildă prețioasă,
Și-n epigrame i-ai certat
Pe cei ce se delasă...

Cu noi alături tu ai fost
La spice, pe cîmpie,
Iar în excursii, ai cîntat
Aceeași melodie !

Din nou, acum, cînd zece ani
Îți împletesc cununa,
Chemării tale-i dăm răspuns:
„Sînt gata-ntotdeauna !"

Mai mîndră-n viitor să fii,
În straie de imagini,
Și reportaje, poezii,
Să ai mereu în pagini !

Despre viteji utecişti
Să ne vorbești tu iară,
Căci vrem ca ei să creștem, dirji,
Cu dragoste de țară !

Prin paginile tale vrem
Să drumețim ades,
Prin sate și uzine ce
Belșugul țării țes !

În cît mai multe unități
Dorim să-ți faci tu cale;
Văzînd ce-i bun ori nu, s-ajuți
Prin paginile tale !

Cu cîntece pionierești
Să ne-nsoțești tu vara,
Cînd în excursii vom porni
Să ne cunoaștem țara...

Noi veselia o iubim,
De-aceea vrem anume
Mai multe ghicitori să ai
Și snoave, jocuri, glume !

Aceste rînduri încheind,
Dăm glas unei imagini,
Urîndu-ți, dragule ziar,
„La... multe mii de pagini !"

Pionierii din Cercul literar al „SCÎNTEII PIONIERULUI"

PARTIDULUI

Sub zîmbetul privirii tale,
Pămîntul țării e în floare:
Orașe noi, hidrocentrale
Se nalță scînteind sub soare...

Sub părinteasca ta povață,
Eu cresc ca pomul în grădină,
Să dau ca mîini recoltă-n viață —
Căci am și hrană, și lumină.

Revarsă-asupra mea mereu
Lumina ta care ți-o cer,
S-ajung precum mi-i gîndul meu:
Un comunist din pionier !

NICUȘOR STRATULAT, cl. a VI-a,
Școala de 7 ani „Moș Ion Roată"
comuna Cîmpuri, raionul Panciu

Președintele nostru de detașament

E mititel, precum vedeți,
Cu nasul cîrn, cravata-n vînt,
Da-i cel mai agor din băieți
Și cel mai harnic, plin de-avînt !

La-nvățătură el e fruntea,
La sport, de-asemeni, locu-ntîi !
Și vrea ca-ntreg detașamentul
Să fie-oricînd asemeni lui !

El niciodată nu lucrează
De unul singur, ci, mereu,
Mobilizînd detașamentul,
Învinge tot ce este greu !

VASILICA MOCANU
Școala de 4 ani nr. 2 com. Greci, raionul Măcin, regiunea Galați

BUCUREȘTI iubit

București iubit,
Inimă a țării,
Mult te îndrăgesc
Fiii-ți, pionierii !

Pe străzile tale,
Multe întîlnim:
Teatre, școli, uzine,
Parcuri și grădini.

Cîte-un șantier,
Peste tot zăresc.
Blocuri pîn'la cer
Peste noapte cresc !

Zi de zi cu drag,
Harnici muncitori
Mai frumos te-nalță,
Floare între flori !

MATILDA MIRICA,
cl. a IV-a,
Școala de 7 ani mixtă nr. 171 — București

ÎN satul nostru

Iubesc pămîntul meu natal,
Și plaiul cu verdeață,
Din care, mîndru, satul meu
Mereu mai mult se-nalță.

Părinții noștri în trecut
Trudeau din zori în seară
La moșieri, primind în schimb
O mămăligă-amară.

Dar azi, în vremurile noi,
Li-s zilele bogate.
Ei sînt colectiviști și au
În casa lor de toate !

VIORICA PETRE, cl. a VII-
comuna Brănișca,
regiunea Hunedoara

Pe aripi de gînd

Eu n-am să fiu acolo, dar un gînd
M-a îndemnat să plec pe-a lui aripă,
Și astfel am pornit-o într-o clipă
Spre-orașul Festivalului zburînd.

...Viena e o mare de drapele,
Și pretutindeni se înalță cîntul.
Sînt tineri soli de pe întreg pămîntul
Ce-n pas biruitor pășesc sub ele.

Și negrul Ben e unul dintre-acești,
Cu chipul vesel, ca un strop de soare,
Privește la măreața sărbătoare
Ca nu demult, atunci, la București,

Cînd în vîrtej de joc și veselie
S-a cunoscut cu-n tînăr din Paris.
Sub bolta înstelată ca un vis
Ei s-au legat prieteni pe vecie.

De-atunci, trecut-au anii parcă-n zbor,
La Festival sînt iarăși împreună.
Pășesc în rînduri strînse, mînă-n mînă,
În pas întins, privind spre viitor.

Sînt mii de tineri în Viena dragă
Ca ei. Din China, Peru sau Iran
Și curg șuvoi, neistovit vulcan,
Spre-un țel măreț care pe toți îi leagă.

..Eu n-am să fiu acolo, dar un gînd
M-a îndemnat să plec pe-a lui aripă,
Și astfel am pornit-o într-o clipă
Spre-orașul Festivalului zburînd.

MIHAI NAUM, cl. a IV-a,
com. Poiana Vărbilău, raionul Teleajen
regiunea Ploești

MINER
Pechianu Dumitru cl. a IV-a Lupeni

PEISAJ
Naprodean Nicolae cl. a V-a Lupeni

Către copiii lumii

De-aici, din țara mea cu munți stîncoși
Ce țin în pumni cărbunele și fierul,
Cu sonde, cu uzine și cu vii,
Cu lacuri liniștite ca și cerul,

De-aici, din țara mea cu ape largi,
Cu Dunărea, cîmpiile-i bogate,
La toți copiii lumii eu vă scriu
De zilele senine, minunate !

Ca porumbeii păcii sîntem noi,
În țara care-ntr-una înflorește.
Ne ridicăm pe-aripi de viitor
Spre țelul care-n inimă ne crește !

Semnez aceste rînduri ce le scriu
Pentru copiii lumii la un loc
Dorindu-ne uniți mereu să fim,
Prieteni și tovarăși buni de joc !

ANISIA BALADA, cl. a VI-a,
Școala medie nr. 31 — București

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".